

Přerod

Druhá polovina druhé dekady 21. století nám stále více ukazuje, že se starý proletariát tak, jak jej znali klasičtí, naprosto proměnil. Dělník již není tím typickým dělníkem, jak jej popisoval Marx, že pracuje někde v továrně na těžký průmysl a pomáhá kapitalistovi budovat kapitalismus. Dnes mezi dělnickou třídou, tak jak byla původně definována klasiky, můžeme zařadit i prodáváčky, odborníky na informační technologie, telefonní operátorky, pracovníky služeb a mnohé další. Probíhá debata, zda je to skutečně stále proletariát s těmi samými prvky tak, jak vše definovali klasikové. Musíme si přiznat, že není. Ať se to někomu líbí, nebo ne. Použiji zde tvrzení poměrně známého francouzského myslitele Rogera Garaudyho, který byl filosofem Komunistické strany Francie. Tento filosof již v šedesátých letech 20. století prohlásil, že »dělnická třída zburžoazněla«. A již v té době měl pravdu.

Možná se ptáte, co to přesně znamená. Toto tvrzení znamená posun dělnictva směrem ke konzumní společnosti a do jisté míry převzetí hodnot střední třídy. Lze tedy tvrdit, že dnes dělník, který pracuje v určité profesi, chce vlastnit byt či dům, mít své vlastní auto, manželku, rodinu a klid. K tomu připočítáme, že chce mít slušné vybavení svého zázemí a uvidíme jasně propojení s konzumentem. Netvrdím, že je to něco špatného, ale pouze poukazuji na fakt, že dělník již není dělníkem v klasickém pojetí.

S tím vším souvisí společnost založená na dluhu. Jistě mi dáte za pravdu, že hodnoty dělníků se změnily zejména díky tomu, že si mohou na vše půjčit (kapitalismus je postaven na neustálém růstu dluhů). Z toho všeho se ovšem vymyká třída, která se dnes nazývá prekariátem, a je to vlastně nový proletariát. Jsou to lidé, kteří jsou nespravedlivě odměňováni, hodně vytěžováni, málo chráněni a vykořisťováni nadnárodním kapitálem. Jsou to tedy například pracovníci supermarketů, prodejci typu Vesna atd. Příklady je více než dost. Jsou i poměrně organizovaní – na sociálních sítích, ulicích, na pracovištích a nejsou jim například lhostejné ekologické problémy. Jakbékoli sváru je tedy to, že dnes je klasický dělník velice poskrovnu, a proto se levice musí přetřansformovat (zaměřit) na tu skupinu lidí, která bohužel »zburžoazněla«, změnila své životní hodnoty a je vykořisťována nadnárodním kapitálem a oligarchy.

K tomu všemu ještě můžeme přičíst, že v dnešní době globalizovaného kapitalismu, který je založen na nerostném bohatství, vládnou (mezi)národní oligarchové (Trump, Kiska aj.). Tito oligarchové nahrazují národní politické elity. Z tohoto důvodu je nutné co nejdříve rozložit neoliberalismus a kapitalismus, který je založen na neustálém drancování nerostných zdrojů. Sílu k této přeměně bude mít jedině onen nový proletariát, který je dnes nazýván prekariátem. Pokud tedy platí, že příslušníci prekariátu jsou skutečně budoucími hybateli dějin, tak dnes jsou levicové strany zastaralé a je nutné je modernizovat. Společnost se diametrálně odlišuje od doby v roce 2000, natož v roce 1980. S těmito proměnami je nutné pracovat a chápat je v širokém kontextu.

Jan KLÁN, předseda OV KSČM Kutná Hora

Kateřina Konečná naštvě „pražskou kavárnu“:

„Slova prezidenta Zemana si Česká televize vysloužila sama svou zkoznatělostí a zřetelným nadřazením subjektům „pražské kavárny“,“ říká ohledně inauguračního projevu Miloše Zemana europoslankyně Kateřina Konečná. Nemyslím si, že nás čeká nějaký majdan, i když profesionální revolucionáři z pražské kavárny by si to jistě přáli. Podle mě je situace v zemi naprosto normální a nic na tom nezměnilo ani několik demonstrací v minulých dnech. I kdyby se jich v celkovém součtu účastnilo 50 tisíc občanů, což dohromady neuváděla ani velmi optimistická čísla organizátorů a médií, představuje to 0,5 % obyvatel naší

země. Těch zbylých 99,5 % trápí celá řada jiných nešvarů dnešní doby a mnohé by si zasloužily demonstrovat mnohem víc než pseudoproblémy, kvůli kterým byli lidé v ulicích nyní. Třeba fakt, že sbíráme víčka od PET lahví na léčbu těžce nemocných spoluobčanů, nebo že se skládáme na obědy pro děti, jejichž rodiče na ně nemají. Nebo taky, že si z nás zahraniční výrobci udělali odpadkový koš Evropy. Jejich výrobky prodávají řetězce s vyšší marží než v západní Evropě. A spousta dalších. Prezident Zeman vyjádřil svobodně svůj pohled na Českou televizi. To by měli všichni respektovat. Zvláště Česká televize, která tak „bojuje“ za svobodu názoru. Slova prezidenta Zemana si Česká televize vysloužila sama svou zkoznatělostí a zřetelným nadřazením subjektům „pražské kavárny“. Ostatně prezident není v kritice ČT osamocený – čím dál více lidí není spokojeno s tendencím zaměřením zpravodajství veřejnoprávních médií. Poslanci, kteří odešli, provedli neúčtu k samotnému aktu inaugurace. Bez ohledu na to, že se jim nemusel projev líbit, měli zachovat slušnost a vyslechnout projev do konce. Ale upřímně mě to u lidí, kteří opustili projev, nepřekvapuje. Uctívají jenom svůj názor, ten je pro ně jediný správný, což je u lidí označujících se jako kováni demokracie paradoxní. Je třeba jasně říct, že každý má právo na svůj názor. Ale v době, kdy celá řada politiků jde z pozic kantorů rovnou do politikých funkcí – například předseda ODS Petr Fiala – mám trochu podezření, že studentům vštěpují svůj pohled a své názory. Celá řada občanů se na mě obrací s tím, že jejich děti jsou v dějepisu a občanských naukách vychovávané k tomu, co si mají myslet. To je špatné. Sama s mladými lidmi velmi ráda diskutuji, vřím si jim, ale mnohdy jsem až zděšena, co mají vštípeno ze školy. A když jsem viděla některá vystoupení dětí ze základních (!) škol, přešel mi mráz po zádech..

Europoslankyně Kateřina Konečná Zdroj: Parlamentní listy

KSČM působí na současně politické scéně jako konstruktivní a státotvorná strana

Trvale jednat o realizaci programu

Jednání s vítězem voleb je sice složité, protože programový průnik v některých oblastech není tak výrazný jako z jinými politickými stranami, ale po počátečních nesnázích se postupně dostáváme do situace, kdy krok za krokem nacházíme kompromis, který umožňuje pokračovat ve vyjednávání. Velké pokroky jsme dosáhli v oblasti nejcitlivější, a to je oblast sociální a mzdová. Tj. v našich prioritních programových směrech. Jde zejména o plán růstu minimální mzdy, aby se dále nerozevřely nůžky mezi evropskými cenami, které naši občané platí, a českými mzdami, které pracující dostávají. Stejně tak je to s

růstem důchodů a zvýšení o více než 900 Kč, což je přece jen rozdíl od 40 Kč v roce 2015. Dobře se daří i ve vyjednávání v oblasti průmyslu a obchodu nebo dopravy, kde bylo dosaženo výrazného pokroku např. při zajištění ceny dopravy pro děti a seniory v hodnotě 25 procent jízdného. V oblasti zdravotnictví a sociálních služeb je rovněž výrazný pokrok, zejména v zajištění těch nejpotřebnějších služeb a zdravotní péče, vytvoření prostředků pro nejnáročnější zdravotní výkony, řešení sociálního bydlení, ochrana surovin a jejich zpracování, řešení vlivu veřejného sektoru na vlastnictví vodních zdrojů a také zvýšení vlivu veřejného sektoru na distribuci vody a čištění odpadních vod. Dohoda o toleranci vlády a případná podpora vzniku vlády, o které jsme informovali VV ÚV KSČM, je nyní v jednání a stojí na principu vzájemné podpory návrhů dohodnutých v programové shodě, toleranci návrhů z vlastních volebních programů, a tedy umožňuje KSČM volně navrhovat i další věci z našeho programu. Zavazuje KSČM jen k tomu, aby vláda vznikla, a její tolerance je založena na tom, že se nebudeme překvapovat, ale trvale budeme jednat o realizaci programu. Nyní je před námi další krok, a to zajistit třístranná jednání ještě s ČSSD, aby bylo možné dosáhnout potřebné většiny poslanců pro důvěru vlády. O tomto vývoji budu informovat na příštím jednání VV ÚV KSČM a 7. dubna na plénu ÚV KSČM, kde bych také chtěl podat ucelenou informaci o práci na dohodě o toleranci - tak, jak mi to uložil výkonný výbor. Závěrem chci zdůraznit, že prvofadým úkolem je zaktivizovat stávající členskou základnu a působit ve veřejnosti tak, abychom naši politikou získávali více nových členů. Každý si musí udělat osobní inventuru, čím a jak přispěl k činnosti a práci KSČM od listopadu 1989. V dubnu nás čeká X. sjezd. V období, které bude po něm následovat, musíme pracovat na aktualizaci našeho programu, aby odpovídal současným potřebám radikálně levicové strany. Úkolem každého z nás v tomto náročném období je, aby odvedl takový podíl práce, aby KSČM byla nadále nedílnou a zásadní součástí nejen české společnosti, ale i mezinárodního levicového hnutí.

Část z vystoupení předsedy Vojtěcha Filipa na 11. zasedání ÚV KSČM dne 24. března 2018

Slovensko dnes

Po zavraždění novináře Jána Kuciaka a jeho snoubenky prožívá řada Slováků pocit emotivní souznělosti. Vražda Kuciaka a jeho snoubenky není však o moc smutnější než vražda bezdomovce nebo prostopášné manželky – je to vražda.

Pokud však někdo mediálně spojuje tento zločin pouze s Kuciakovou investigativní prací na propojení kalábrijské mafie s osobami blízkými slovenské vládě, má to malý háček – je to jenom jedna z verzí možného motivu. A zůstává otázkou, zda a kdy budou pachatelé tohoto zločinu vypátráni a potrestáni. Příklady nepotrestaných zločinů je v moderních dějinách více než dost (např. USA – Kennedy, Švédsko – Palme, Česká republika – Mrázek, atd.)

Masové protesty jsou největší v dějinách samostatného Slovenska – země žije v politické atmosféře poznamenané očekáváním předčasných parlamentních voleb. Zatím však vládnou pouze bezbřehá politická hysterie a slovenská společnost je extrémně rozdělená na dva proti sobě stojící tábory, takže případné předčasné volby mohou přinést více problémů než uklidňujících řešení. S trochou nadsázky lze konstatovat, že země se ocitla ve stavu »studenté občanské války«.

Prezident Andrej Kiska měl poprvé ve své prezidentské kariéře příležitost projevit se jako státník a využít své ústavní pozice k tomu, aby se v roli nestranného moderátora pokusil vytvořit komunikační platformu, na které by rozhodání politici opozice i vládní koalice řešili krizovou situaci například, a nikoliv výměnou názorů prostřednictvím televizních obrazovek a mikrofonů novinářů. Místo toho se nechal vtáhnout do víru vnitropolitického zápasu a nedokázal si zachovat pověst nadstranického prezidenta.

Současná vlna masivních a emotivních občanských protestů, vyvolaná zločinným aktem vykonaným na dvou mladých lidech, má však jasně pozadí: hlubokou nespokojenost Slováků nejen se současnou vládou, ale s celkovým stavem společnosti.

V lidech budí oprávněný hněv hluboce zakořeněná a všudypřítomná korupce, kterou se za patnáct let členství Slovenska v EU nepodařilo vymýtit. Transparency International řadí Slovensko na 54. příčku korupčního indexu! Unijní peníze, které štědrě proudí na Slovensko, jsou vítaným předmětem manipulací a dotačních podvodů.

Jak se k tomuto problému, který má dlouhodobý charakter a netýká se pouze Slovenska, staví Evropská unie? Jaké jsou její účinné kontrolní mechanismy a represivní nástroje? Důkazů, že k zneužívání a podvodnému získávání unijních dotací je více než dost! Kdy EU konečně zaujme zásadní a účinné stanovisko?

MUDr. Jiří Maštálka, europoslanec

Pražské povstání dovršilo odboj českých vlastenců proti nacistické hrůzovládě. Ohnicky ozbrojeného odporu, které doutnaly po celé zemi, se v Praze rozhořely v požár. Stalo se nejvýznamnějším projevem našeho odporu a prokázalo, že v případě potřeby jsou naši lidé ochotni obětovat i svůj život. Rád bych ovšem připomenul některé širší souvislosti, předchozí události v našem regionu, představil některé z aktérů z naší či německé strany a jejich podíl na událostech. Také některé své vlastní názory, které mohou být nepřesné. Ostatně, stále proklamujeme demokratickou svobodu slova, na kterou má nárok každý. (Ovšem s výjimkou KSČM, pana Babiše a prezidenta Zemana.)

Koncem dubna 1945 se německé fronty začaly hroutit, Amici se valili přes Rýn do nitra země, Sověti se probíjeli do Berlína. Jen Hitlerovi a jeho věrným to stále nedocházelo, chtěli věřit v obrát, případně v to, že se do sebe spojenci navzájem. Česká kotlina zůstávala jednou z posledních opor, vyrábělo se zde, byly zde strategické zásoby, silná a boj schopná vojenská uskupení. Spolu s Alpami se Čechy v čele s Prahou měly stát poslední nacistickou pevností.

Vůdce povstání 5.4. generála Schörnera tzv. *Krvavý Ferdinand* na polního maršála. Z Velichovek velel uskupení armád „Mitte“. Vládl krutě, podepsal desítky rozsudků smrti za sebemenší provinění či pro defetismus. Na 10. dubna svolal poradu všech armádních složek, vyslechl zprávy o situaci v zemi. Velitelé Prahy nařídili, aby za každých okolností udržel v rukou město, „pevnost Prahu“ volnou a průchodnou, všemi prostředky zlomit jakýkoliv odpor. Pak pronesl proslulý: „Nastala chvíle, aby v neotřesitelné vůli, železné soudržnosti a v sevěřené frontě byla celá armáda vyvedena domů do vlasti.“ Tedy porušení rozkazu, právě taková slova, za která nechával popravovat. Což bylo typické pro mnohé další nacisty a jejich příslušovatele.

Pán Protektorátu K.H. Frank si novou situaci také uvědomoval. Zkoušel různá řešení. Pokusil se přesvědčit Hitlera, že je čas uzavřít mír se Západem a obrátit se proti Rusům. Ten ho sice 4.4. přijal, ale diskusi nepřipustil a slyšení zakončil obvyklou tirádou o tajných zbraních a konečném vítězství. Navíc mu odebral výkonnou moc, kterou pověřil právě Schörnera. Obrátil se proto na naše vládní kolaboranty. Přes ně a maršála Kesselringa se snažil vést sám vyjednávání se Západem, přes kardinála Mořice kontaktoval papeže Pia, ale věci skončily fiaskem. Obrátil se dále – navrhl zrušení Protektorátu a vyhlášení Českomoravské republiky pod vedením premiéra Bienerta. U našich kolaborantů uspěl – ale záměry už nestačil dokončit. Současně ale nechal predisponovat celou valutovou hotovost z Národní banky na svou soukromou adresu.

Pak spáchal Hitler sebevraždu. Frank 30.4. v projevu k národu oznamuje, že Vůdce padl v boji. Projev uvedl nebyvale: „Mí čeští spoluobčané!“ Dne 1. května vydává do Terezína rozkaz k popravě 70 mladých levicových aktivistů, který byl neprodleně splněn. Ale ani Gestapu se už nepodařilo vykonat celý akt, osmnácti vlastencům se podařilo uprchnout. Stále koná ještě v duchu plánů nacistů s naším národem, degradace schopných, laciná druhořadá pracovní síla pro rasu nadřazenou. Dne 3.5. se mu podařilo dostat do štábu admirála Dönitzte, který jeho návrhy na jednání se Západem i vytvoření Českomoravské republiky akceptoval. Složitě se pak vrátil do Prahy, kam dorazil ráno. To už je ale 5. květen, první den povstání.

Příště se podíváme do okolí Kladna, na obrkolaboranta Emanuela Moravce a jeho snahy, uvedeme rozmístění německých vojsk na hruhu povstání.

Pavel Hruban

Vlak plný hraček nově zaveze výletníky i za včelami

Zdroj: melnický.deník.cz

Střední Čechy – Výletní vlak Cyklohraček dobře znají z atraktivní trasy z Prahy přes Okoř do Slaného hlavní rodiny s dětmi a milovníci vyjížděk na kolech. Od soboty se stane skutečností jeho již pátá sezona. Ve středu na to společně upozornili zástupci středočeského hejtmanství, Českých drah i organizátorů veřejné dopravy: krajské IDSK a pražského Ropidu.

Zeleno-bílý motorák (s jedním červeným vozem plným balonků), jezdicí vždy v sobotu, v neděli a ve svátek, má vybavení pro přepravu jízdních kol i nízkopodlažní vůz určený pro kočárky. Nabízí mimo jiné možnost pozorovat práci strojvůdce – především je však unikátní tím, že nechýbají tři vozy vybavené hračkami, v nichž se dětem věnují hrajedoucí; ve Slaném se pak pasažéři mohou vydat na cestu za ukrytým pokladem. Novinkou letošního roku jsou slevy pro cestující na vstupném do různých návštěvnických atrakcí podél trasy – jde například o Zoopark Jázezd, lákáckí mimo jiné na jednu z největších kolekcí chameleonů v Evropě (ale k vidění je přes osm desítek druhů exotických zvířat), nebo Muzeum včelařství v Kolči, nedávno otevřené v zámku jen kousek od zastávky. Kupyň, jež lze v celé sezoně jízdy Cyklohračku uplatnit i v pracovních dnech, získají pasažéři právě od hrajedoucích. Levněji lze také ve Slaném navštívit aquapark, cukrářství nebo pivovar

Z pražského hlavního nádraží do Slaného (hlavními zastávkami jsou cestou Hostovice, Jeneč, Hostouň, Středokluky, Tuchoměřice, Noutonice, Koleč a Podlešín) vyjíždí Cyklohraček o víkendech a svátcích dvakrát denně: v 9.03, a ve 12.58; zpět se vrací v 11.01 a 16.55. Osmkrát za sezonu si vždy v sobotu protáhne trasu až do Zlonic, kde se nachází železniční muzeum. Poprvé to bude 28. dubna.

BLAHOPŘEJEME

- ❖ ZO KSČM Srby dodatečně, o to srdečněji blahopřeje s. Jaroslavě BARDONKOVÉ, která dne 29. března oslavila již 68. narozeniny. Do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí, osobní pohodu, spokojenost a životní elán.
- ❖ ZO KSČM Pchery srdečně blahopřeje soudružce Růženě HERGESELLOVÉ, která dne 8. dubna oslavila již 96. narozeniny. Do dalších let přejeme ještě hodně zdraví, štěstí, osobní a rodinnou pohodu a spokojenost.
- ❖ ZO KSČM Kladno srdečně blahopřeje s. Martě ŘEZAČOVÉ, která dne 9. dubna oslaví neuvěřitelně 89. narozeniny. Do dalších let přejeme mnoho zdraví, štěstí, osobní a rodinnou pohodu a životní jistotu.

K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 313 128 003, 312 687 909, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>, MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

PÍŠETE NÁM

Umělci na LVECH bojují jako lvi za svojí SAMETOVOU DIKTATURU

Především, že antisocialistická CHARTA 77 ukončila svoji činnost 3.11.1992 a nahradily jí téměř bezmocné, kapitalistické, občanské, petice. Bohužel, staromilicím CHARTY 77, se stýská po jejich sametové, polistopadovské, autokratické, absolutní moci nad celým národem. Jeden LÁSKY GURU, jeden jediný celostátní názor, vláda DAMU uměleckých politiků, vláda jejich jediné pravdy a lásky. To ale není demokracie a už vůbec ne klima, režim pravdy a lásky. To je diktatura sobecké pseudopravdy a pseudolásky.

PETICE umělců, pravdoláskařů, nepřátel pana prezidenta Zemana a milionů občanů ČR, je výrazem netolerance, neúcty k druhým lidem a jejich názorům. Ano, petice jsou legitimním prostředkem v demokracii, ale měly by být pravdoláskařsky moudré a ne hloupé jako ta LVÍ PETICE. Panu Janu Svěrákovi se zdá, že prý, citují: "Zemanův projev měl v sobě MÁLO LÁSKY". Pan „demokrat“ Jan Svěrák, rzyli, čistý, pravdoláskař v sobě nemá ani tolik slušnosti, aby našeho pana prezidenta před jménem oslovil - pan president - Zeman. A jakou lásku má sám pravdoláskař, umělec, pan Jan Svěrák ke svým spoluobčanům, z kterých jeho režim pravdy a lásky udělal statisíce nezaměstnaných, desetitisíce posametových bezdomovců a narkomanů?

Pohrdá jim! Láskyplně nenávidí pana prezidenta Zemana i nás občany, voliče pana prezidenta Zemana. To je ta jejich láska - SEBE láska a pohrdání druhými lidmi. Věru málo lásky k bližním je v srdci pana Jana Svěráka a spol. Paní Jiřka Čvančarová - citují: "O pravdu a lásku je nutné pořád bojovat." Paní bojovnice za pravdu a lásku Xena Čvančarová ze svého uměleckého Olympu patrně nedohlédne dolů na zem a nevidí, jakou ležpravdu a antilásku nám prostým lidem již sametová bojovnici svojí pseudoláskou vybojovali. Chudobu, dluhy, exekuce, občanskou nesnášlivost.

Nevážení VIP bojovnici za svoji, ne naši pravdu, sebeláskaři. Prosim, buďte té dobroti a ctěte ODKAZ svého guru revolucionáře pravdy a lásky V. Havla. Mějte na paměti jeho: "Nenávidět neumím, a jsem tomu rád. Když pro nic jiného, tak už proto, že nenávisť kalí zrak a znemožňuje hledat pravdu." Jak chcete moudrá paní Čvančarová s nenávisť ve vašich VIP srdcích, se zakaleným zrakem, hledat pravdu? Vy ji hledat ani nechcete. Vy jste si tu svoji sametovou pravdu patrně jednou provždy, "na věčné časy a nikdy jinak", ve stále se měnícím světě koupil, zprivatizovali, bez ČT diskus, pro sebe.

Dále Vám svým pravdoláskařům, uzurpátorům pravdy V. Havel vzkazuje: "Nejlepší cestou k vlastním neštěstí je zakrývat si oči před neštěstím druhých." A přesně to vy, "umělci", zaslepení svou pýchou a nenávisť děláte, že přehlídíte neštěstí druhých a s nenávisť v srdcích si vynucujete svoji pravdu. Obohatili jste se svou sametovou revolucí o peníze, vynucujete si na národu právo vlastnit pravdu a tím ztrácíte úctu národu, což vám farizejským harpagonům vůbec nevdá, že? Pravda má být dobrem, které slouží všem a nejenom vám. Vaše bezohledná, diktátorská, NADřazenost není láskou, ale sobeckou pýchou.

Monsignore D. Duko, prosím, naučte ty umělecké SEBELáskaře lásce k bližním. Zbavte jejich nenávisť srdce nenávisť a pýchy. Vneste do jejich duší empatickou pokoru. Je to přece Vaše práce, posláni církve. Děkuji.

Eva Dolejšová

Zapomenuté názvy kladenských dolů

Vzhledem k tomu, že můj otec, strýcové, dědové i pradědové byli havíři, tak mi osud předurčil stejné povolání, hornické. Po absolvování Průmyslové školy hornické v Kladně jsem na modrou umístěnku nastoupil před 60 lety, přesně 1. července 1958 k n.p. Výmětava kamenouhelných dolů, zkratku VKD Kladno. Zde jsem pracoval plných 37 roků, jako důlní technik na jeho provozech ve všech dolech kladenského revíru. Dovolím si tedy čtenářům naší SVOBODY se mnou vzpomenout na staré šachty, které jsem osobně profaral a dnes jsou již zasypané a lze i říci, že už i zapomenuté. Budu je vyjmenovávat postupně od západní obce Rynholec k východním Vrapicím, které jsou součástí města Kladna, tak jak se kladenská černouhelná pánev vyhloubenými dolem vyrubala.

Začínáme tedy dolem Anna v Rynholci.

V roce 1946 byla Anna přejmenována na důl Bohumil Laušman (ministr a předseda sociální demokracie). Od roku 1950 dostala název důl Československé armády, (ČSA I), který nesla až do ukončení těžby v roce 1965. Každý důl měl ředně odvětrání i jámu výdušnou, tedy větrací šachtu. Anna měla výdušnou jámu Laura, (později ČSA II), přímo v obci Rynholec. Na Anně byla postavena i tepelná elektrárna, která spalovala zdejší vytěžené uhlí. Uhelnu sloj zde dopravával i žárudzdorný kámen jílovec, zvaný lupek. Byl odtěžován na povrch zvlášť od uhlí a vypalován v

milířích na šamot, (cihelny vyzdívkva vysokých pecí a vysokých komínů). Po válce se ve směru k lánské oboře otevřel povrchový lom Hořkovec, který těžil lupek dodnes a vypaluje ho v rotačních pecích, podnik má název ČLÚZ Nové Strašce. V padesátých letech byla vybudována povrchová lanovka asi 3 km dlouhá z dolu ČSA Rynholec na důl Nosek Tuchlovice, kde se vytěžené rynholecké uhlí třídilo a vypralo v tehdy nové úpravň uhlí. Po ukončení těžby byla na Armádě zřízena navijárna motorů, dílny pro stávající doly a výroba prefabrikátů ze škvárobotonu. Nyní Navijárna Rynholec s.r.o. Je tam asi 32 zaměstnanců.

Další důl je Václav Nosek v Tuchlovicích

Původně byl vyhlouben pod názvem Jaroslav a po „sametovém“ převratu skončil pod názvem „Důl Tuchlovice“. Václav Nosek byl ministrem vnitra Klementa Gotwalda. Jako výdušná jáma sloužila dolu Nosek šachta Pustinka, která se nalézala na okraji hlubokých lesů pod lánskou oborou. Hukot jejího ventilátoru slyšeli houbaři daleko za obcí Žilina a Ploskov, Dne se tam ticho a pouze kolaři tu kolem hájovny jezdí na nové cyklostezce z nádraží Kamenné Žehovice až k zámku do Lán. Bývalý areál celého povrchu dolu Nosek: těžní věž, uhelná prádla, dílny, lampárna, koupele, tesárna, administrativní budova s jídelnou vrátíme jsou zbourány. Zůstaly pouze bytovky a šest dřevěných domů od silnice ze Žehrovic do Tuchlovic. Celý prostor bývalého dolu i okolní úrodná pole pokrývály zrcadla fotovoltaické elektrárny. Pouze před železniční vlečkou zůstala výrobní prefabrikátů. (bývalá paňičárna VKD) a haly montáží ocelových konstrukcí, také bývalé středisko VKD, nyní soukromé firmy. Frolík

